

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010232
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116010232.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému N. N., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2016 v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa odsúdený N. N., nar. XX.XX.XXXX podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 12.09.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 27.02.2015 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia).

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Dňa 16.02.2016 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného N. N. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh bližšie neodôvodnil.

N. N. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 12.09.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 27.02.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest nastúpil dňa 29.11.2015 a predpokladaný koniec trestu pripadá na deň 29.05.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 02.03.2016 vyplynulo, že v ich ústave sa nachádza od 22.12.2014. Po pobyte v nástupnom oddiele, kde si osvojil ústavný poriadok a denný režim, bol umiestnený do kolektívu odsúdených v diferenciacnej skupine B. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. Svoje osobné veci si udržiava v náležitom poriadku, hygienu dodržiava. V skupine odsúdených je nekonfliktný. K príslušníkom a zamestnancom zboru je slušný, ich nariadenia a príkazy plní. Odsúdený sa dopustil porušenia voči ústavnému poriadku, nakoľko prechovával nepovolenú vec. Po upozornení sa obdobného konania nedopustil a v súčasnej dobe interné predpisy dodržiava. Vo voľnom čase sa v ústave venuje predovšetkým sledovaniu televízie, hraniu spoločenských hier, čítaniu kníh a časopisov. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje kvízov a iných spoločenských hier. V súčasnosti pracuje na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, kde vykonáva pomocné práce. Je hodnotený ako pracovník s kladným prístupom k pridelenej práci. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava prostredníctvom korešpondencie najmä s rodičmi a súrodencami. Rodina ho podporuje zasielaním balíkov. Kontakty formou návštev si neuplatňuje, no i napriek tomu je možné konštatovať, že ich vzájomné vzťahy sa v súčasnosti javia ako pozitívne. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Program zaobchádzania je zameraný na vedenie k zodpovednosti za svoje správanie, dodržiavanie morálnych a právnych noriem, disciplíny a poriadku, motivovanie k

aktívnejšiemu využívaniu voľného času, podporovanie v pracovnom zaradení a v udržiavaní kontaktov s najbližšou rodinou. Stanovený program sa mu darí plniť čiastočne. Rezervy vykazuje v oblasti edukácie, nakoľko porušil ústavný poriadok, preukazuje nízky stupeň zodpovednosti, nemá dostatočne vyvinuté morálne a právne vedomie. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, finančných problémov pred výkonom trestu, neschopnosti zabezpečiť si trvalý pracovný pomer. Taktiež má diagnostikovanú závislosť na alkohole a je bez trvalého sociálneho zázemia. Vzhľadom na uvedené ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča ho podmiennečne prepustiť.

Z oznámenia zmien od zaslania hodnotenia vyplýva, že od spracovania hodnotenia došlo k zmene, nakoľko odsúdený bol disciplinárne odmenený dňa 8.3.2016 za plnenie pracovných povinností na pracovisku s dohľadom mimo ústavu. Dňa 5.4.2016 bol vyradený z preventívnych dôvodov z pracoviska s dohľadom mimo ústavu, vzhľadom na prebiehajúce rozhodovanie v tejto veci. Napriek uvedeným skutočnostiam sa záver hodnotenia nemení.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch išlo o prečin zanedbania povinnej výživy a v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že je stále v kontakte s rodičmi a sestrami, pričom mama je po operácii a potrebuje pomoc a zároveň sestra je chorá na dôchodku. Poukázal na to, že vždy mal kde bývať, nemal problémy s bývaním. Manželke dal byť, takisto mali chalupu, ktorá sa predala. Býval buď u rodičov prípadne v podnájme, nikdy nebol na ulici. Keď si bol vybavovať občiansky preukaz, tak mu ostala adresa U.. Pred výkonom trestu odňatia slobody pracoval pre spoločnosť Trenkwald, neskôr bol dlhodobo PN (9 mesiacov). Keď bol vo väzení 8 mesiacov robil v Goame. Väčšinou pracoval cez agentúry, kde nie je vysoký príjem. V období február - marec 2014 sa podrobil dobrovoľne liečbe na alkohol. S dcérami je taktiež v kontakte. V súčasnosti platí výživné už iba na Y.. Tá bude mať v septembri bude 28 rokov. Podal si aj v období november 2015 návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. S. Y. už neštuduje a má informácie, že robí v rozhlase, televízii. Sľúbil, že všetko doplatí. Záverom dodal, že je si vedomý toho čo spravil a je mu to ľúto. Bude viesť riadny život.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí uviedol, že vzhľadom na nespĺnenie formálnej a materiálnej podmienky navrhuje žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 415 ods.1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh bol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený N. N. už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody. Súd pripomína, že v prípade postupne uložených, nariadených a ešte celkom nevykonaných trestov odňatia slobody pre výpočet doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona je smerodajný súčet dĺžky týchto trestov a odsúdený musí ako podmienku pre možnosť podmiennečného prepustenia vykonať súčet pomerných častí všetkých dotknutých trestov, určených nielen podľa právnej kvalifikácie skutkov v jednotlivých odsudzujúcich rozsudkoch v súlade s § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona, § 67 Tr. zákona. V uvedenej veci odsúdený vykonával 12 (dvanásť) mesačný trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/86/2014 zo dňa 20.08.2014, na ktorý nastúpil dňa 29.11.2014 a ktorý vykonal dňa 29.11.2015. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v dĺžke 18 (osemnásť) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 12.09.2011, na výkon ktorého nastúpil dňa 29.11.2016 a ktorý má predpokladane vykonať dňa 29.05.2017. Súčet postupne uložených trestov tak predstavuje celkovo 30 (tridsať) mesiacov a teda vzhľadom k tomu, že sa jedná v oboch prípadoch o prečin, odsúdený mal v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vykonať polovicu z celkového súčtu dĺžky uložených trestov odňatia slobody čo predstavuje v tomto prípade 15 mesiacov. Nakoľko odsúdený nastúpil na výkon trestu dňa 29.11.2014 pripadá uplynutie 15 mesiacov na deň 29.02.2016 a teda súd považuje formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody za splnenú.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, a to plnením svojich úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa tiež podľa hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom javila ako splnená.

Odsúdený sa síce dopustil porušenia ústavného poriadku, nakoľko prechovával nepovolenú vec (mal vo svojej skrinke odložené kvapky, ktoré mu poskytol iný odsúdený nakoľko sa cítil chorý), avšak za toto porušenie mu nebol uložený disciplinárny trest. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o drobné previnenie ako aj vzhľadom k hodnoteniu ústavu, v zmysle ktorého je správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, pričom odsúdený si osobné veci udržiava v náležitom poriadku ako aj nevyvoláva konflikty v kolektíve odsúdených a zároveň plní príkazy a nariadenia príslušníkov a zamestnancov ústavu a bol jedenkrát dokonca disciplinárne odmenený za plnenie pracovných povinností, možno konštatovať, že odsúdený svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu.

Súd tak dospel k záveru, že odsúdenému sa darí momentálne plniť aj program zaobchádzania, i keď podľa ústavu iba čiastočne čo ústav odôvodnil rezervami v oblasti edukácie z dôvodu porušenia ústavného poriadku. Súd sa s týmto hodnotením nie úplne stotožňuje, nakoľko za uvedené previnenie odsúdenému nebol uložený ani len disciplinárny trest, preto hodnotenie ústavu v otázke plnenia

programu zaobchádzania považuje za nie celkom zodpovedajúce realite už aj vzhľadom ku skutočnosti, že bol aj disciplinárne odmenený.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/22/2016 zo dňa 04.04.2016 dospel súd k záveru, že podaná žiadosť je dôvodná a odsúdeného N. N. podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 12.09.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 27.02.2015 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) a určil odsúdenému skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Po podaní sťažnosti prokurátorom Okresnej prokuratúry Trenčín zrušil vyššie uvedené uznesenie Krajský súd v Trenčíne a to uznesením sp. zn. 3Tos/64/2016 zo dňa 22.07.2016 a zároveň uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd vyčítal súdu prvého stupňa, že v odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje, ako sa okresný súd vyporiadal so záverom hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, podľa ktorého odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča podmiennečné prepustenie. Na základe oboznámenia sa s obsahom hodnotenia riaditeľa ústavu krajský súd dospel k záveru, že uvedené hodnotenie javí známky rozporuplnosti, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, akými úvahami sa okresný súd riadil pri vyporiadaní sa s rozpornosťou popisu správania sa odsúdeného počas výkonu trestu v hodnotení vo vzťahu k záverečnému zhodnoteniu správania sa odsúdeného. V skutkovom popise správania odsúdeného v hodnotení riaditeľa nie je okrem bližšie nekonretizovaného prechovávanía doposiaľ neznámej nepovolenej veci v neznámej dobe, neriešeného disciplinárne, uvedené žiadne iné konkrétne závadné správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu v rozpore s ústavným poriadkom. Z tohto hľadiska sa javí prinajmenšom ako nepreskúmateľný záver hodnotenia riaditeľa ústavu, podľa ktorého odsúdený vykazuje „rezervy v oblasti edukácie“, nakoľko porušil ústavný poriadok. Keďže podľa ustálenej súdnej praxe nie každé porušenie ústavného poriadku by malo byť dôvodom pre záver o nepreukázaní polepšenia odsúdeného svojím správaním vo výkone trestu, pretože polepšenie páchatel'a je vývojový proces, bolo povinnosťou okresného súdu objasniť konkrétne okolnosti porušenie ústavného poriadku odsúdeným ako nevyhnutnú podmienku pre posúdenie výsledkov doterajšieho výchovného vplyvu trestu na odsúdeného, ktorý navyše po prvýkrát vykonáva trest odňatia slobody. Krajský súd poukázal tiež na to, že v prejednávacom prípade bez zistenia existencie objektívnych podmienok možného páchania budúcej trestnej činnosti odsúdeným (trvania vyživovacej povinnosti odsúdeného), sa javí ako predčasný aj záver hodnotenia riaditeľa ústavu o existencii rizika sociálneho zlyhania, odôvodneného opakovaním trestnej činnosti. Poukázal na to, že podľa obsahu spisového materiálu vyživované osoby, voči ktorým sa odsúdený dopúšťal trestnej činnosti, by mali mať v súčasnosti 29 rokov, resp. takmer 27 rokov. Pre prípad, že by odsúdenému medzičasom už zanikla jeho zákonná vyživovacia povinnosť, je otázne o aké konkrétne skutočnosti riaditeľ ústavu oprel svoj záver o pretrvávajúci riziko sociálneho zlyhania odsúdeného vo vzťahu k nožnej recidíve, s riešením ktorej otázky sa okresný súd podľa obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia taktiež nezaoberal. Krajský súd uviedol, že bude úlohou okresného súdu zabezpečiť spisový materiál, týkajúci sa odsúdení odsúdeného pre potreby objasnenia príčin páchania trestnej činnosti odsúdeným ako aj v prípade odsúdeného bude potrebné objasniť, či naďalej trvá jeho zákonná povinnosť vyživovať iného, ktorá okolnosť je podstatná pre riadne vyporiadanie sa s názorom prokurátora o existencii hrozby recidívy.

V súvislosti s rozpornosťou popisu správania sa odsúdeného počas výkonu trestu v hodnotení riaditeľa vo vzťahu k záverom hodnotenia riaditeľa, podľa ktorého odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča podmiennečné prepustenie odsúdeného súd uvádza, že v rámci svojej rozhodovacej činnosti sa stretol s takouto rozpornosťou a aj výraznejšou už viac krát.

Súd aj v súvislosti s inou vecou zistil, že záverečné odporúčania riaditeľa vychádzajú z tzv. dotazníka Hodnotenia rizika sociálneho zlyhania, ktoré sú vypracované podľa prílohy č. 9 k Rozkazu Generálneho riaditeľa ZVJS č. 33/2012 o zaobchádzaní s obvinenými a odsúdenými, ktoré však doposiaľ ústavy k hodnoteniu nepripájali a preto súd ani nevedel posúdiť na základe akých skutočností je prípadný záver hodnotenia riaditeľa napriek kladnému hodnoteniu správania a ostatných okolností prípadu negatívny. Na uvedenú skutočnosť súd poukázal na Ministerstve spravodlivosti SR v súvislosti s úplne inou vecou, na čo reagovalo Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže tak, že dňa 17.6.2016 nariadilo na základe požiadavky Ministerstva spravodlivosti SR, aby od uvedeného dňa k hodnoteniu odsúdeného

na účely rozhodovania o podmiennečnom prepustení pripájali aj dotazník rizika sociálneho zlyhania spracovaný na hodnotenie odsúdeného.

Z dotazníka hodnotenia rizika sociálneho zlyhania odsúdeného vyplýva, že mu boli pridelené body nasledovne:

- 2 - bezdomovec, sociálne neukotvený, bez sociálneho zázemia
- 1 - bol zamestnaný menej ako 12 mesiacov pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody alebo vykonával aktivačné práce
- 2 - drogová a iná závislosť
- 1 - muž
- 2 - tri a viac odsúdení
- 1 - vážne problémy, dlhy, nedostatočný alebo žiadny príjem
- 1 - ukončené stredné odborné vzdelanie (SOU - bez maturity s výučným, respektíve záučným listom

Spolu 10 bodov, čo predstavuje stredné riziko sociálneho zlyhania.

K uvedenému dotazníku sa odsúdený vyjadril vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí.

Súd má zároveň za to, že bola splnená aj tretia z citovaných podmienok, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Síce podľa hodnotenia ústavu je u odsúdeného jeho resocializačná prognóza vyhodnotená ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania vyhodnotené ako stredné z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, finančným problémom pred výkonom trestu, neschopnosťou zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, ako aj diagnostikovanej závislosti na alkohole a straty trvalého sociálneho zázemia, súd je však toho názoru, že neexistuje príliš vysoké riziko recidívy odsúdeného ako aj to, že od odsúdeného možno dôvodne očakávať vedenie riadneho života na slobode.

Súd posudzoval možnosť ďalšej recidívy odsúdeného a zistil, že ten bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/86/2014 zo dňa 20.08.2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 12.09.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/20/2011 zo dňa 27.02.2015 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia). V oboch prípadoch pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona. V prípade tretieho odsúdenia, to má v zmysle výpisu registra trestov zahladené. Preto pre posúdenie možného opätovného páchania trestnej činnosti súd vychádzal predovšetkým vo vzťahu k odsúdeniam za neplnenie si vyživovacej povinnosti a teda, že sa jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k neplneniu vyživovacej povinnosti.

Ako vyplynulo z vyššie uvedených trestných rozkazov, odsúdený si neplnil v prípade trestnej veci sp. zn. 4T/20/2011 vyživovaciu povinnosť ku svojim dcéram M. N., nar. XX.XX.XXXX a Y. N., nar. XX.XX.XXXX a v trestnej veci sp. zn. 1T/86/2014 k dcére Y. N., nar. XX.XX.XXXX. Je teda zrejmé, že odsúdený nemá už vyživovaciu povinnosť voči dcére M. N., ktorá má už XX rokov. Pokiaľ ide o M. N., odsúdený vo svojej výpovedi uviedol, že si podal v období november 2015 návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. S. Y. už neštuduje a má informácie, že robí v rozhlase, televízii, bude mať 27 rokov.

Súd uvádza, že vykonávať hlbšie dokazovanie o tom, či má odsúdený naďalej povinnosť vyživovaciu povinnosť voči dcére M. N. je v rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení nevhodné, pričom dospel k záveru, že vzhľadom na vek osoby, ku ktorej odsúdený plnil vyživovaciu povinnosť a vyjadrenie odsúdeného v jeho výpovedi možno dôvodne predpokladať, že táto je schopná sama sa živiť a teda odsúdený nebude viac musieť túto povinnosť plniť, čím zároveň nebude dané riziko opätovného spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona.

Súd taktiež prihliadol na skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu pracovne zaradený a to na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, pričom personálom zboru je hodnotený ako pracovník s kladným prístupom k pridelenej práci. Preto je súd toho názoru, že odsúdený svojím prístupom k pracovným povinnostiam vo výkone trestu vytvoril predpoklady na to, aby sa po prepustení z výkonu trestu riadne zamestnal a tým aj predchádzal prípadnému riziku opätovného spáchania trestnej činnosti.

Súd zároveň pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvý krát čo je v prípade odsúdeného potrebné zobrať taktiež do úvahy v prospech splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie nakoľko je predpoklad, že výkon trestu odňatia slobody mal na odsúdeného dostatočný vplyv.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorý odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného je daný dostatočný predpoklad, že bude na slobode viesť riadny život, nakoľko nie je dané v jeho prípade príliš vysoké riziko recidívy.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Na záver súd uvádza, že podľa Čl.144 ods. 1 Ústavy SR sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Z uvedeného vyplýva, že pre súd nie je záväzná podzákonná norma, ktorou je aj rozkaz Generálneho riaditeľa ZVJS č 33/2012 o zaobchádzaní s obvinenými a odsúdenými, vydaný na základe RMS č. 3/2012 na základe, ktorých bol vypracovaný dotazník Hodnotenia rizika sociálneho zlyhania. Ako sa v budúcnosti judikatúra súdov k dotazníku Hodnotenia rizika sociálneho zlyhania postaví a akú relevanciu mu priradí je otázkou pro futuro.

Pre účely rozhodovania vo veci odsúdeného súd uvádza, že pri svojom rozhodovaní neprihliadal na skutočnosť, že odsúdený je muž a má ukončené iba stredné odborné vzdelanie, nakoľko odôvodňovať zvýšené riziko sociálneho zlyhania týmito skutočnosťami súd považuje za diskriminačné. Súd taktiež prihliadal na skutočnosť, že jedno odsúdenie má odsúdený už zahľadené, hľadá akoby nebol odsúdený, a teda hľadel súd na odsúdeného ako by nebol 3x odsúdený ale len 2x.

V prípade straty rodinného a sociálneho zázemia súd uvádza, odsúdený vo svojej výpovedi poukázal na to, že vždy mal kde bývať, nemal problémy s bývaním. Manželke dal byť, keď si bol vybavovať občiansky preukaz, tak mu ostala adresa U.. Nemožno uvedené hodnotiť vyslovene negatívne s poukazom na to, že odsúdený udržiava kontakt s rodičmi a súrodencami, ktorí ho aj podporujú formou zasielania balíkov. Možno teda dôvodne predpokladať, že pomoci od rodiny sa mu dostane aj po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že obžalovaný bol zamestnaný menej ako 12 mesiacov pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody alebo vykonával aktívne práce, jeho drogovú a inú závislosť a vážne problémy, dlhy, nedostatočný alebo žiadny príjem, súd uvádza, že podľa jeho názoru tieto skutočnosti nemôžu prekryť okolnosti svedčiacie v prospech odsúdeného a to, že je prvý krát vo výkone trestu odňatia slobody ako osoba pomerne vyššieho veku, možno konštatovať, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, špecializoval sa výlučne na páchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy pričom riziko, že by mohol pokračovať v páchaní tejto špeciálnej trestnej činnosti je minimálne, ak je vôbec ešte dané. Súd zastáva názor, že nekritickým ukotvením svojho rozhodovania na záverečnom odporúčaní riaditeľa ústavu nevyhovieť žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie, nezohľadniac vyššie uvedené skutočnosti evidentne svedčiacie v prospech odsúdeného, by sa dopustil systémovej chyby v rozhodovaní tzv. anchoringu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia (doručenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne, ktorá má v prípade, ak ju podá prokurátor, odkladný účinok.